

Behovet for opdragelse anno 2018

Professionshøjskolen Absalon

Campus Roskilde

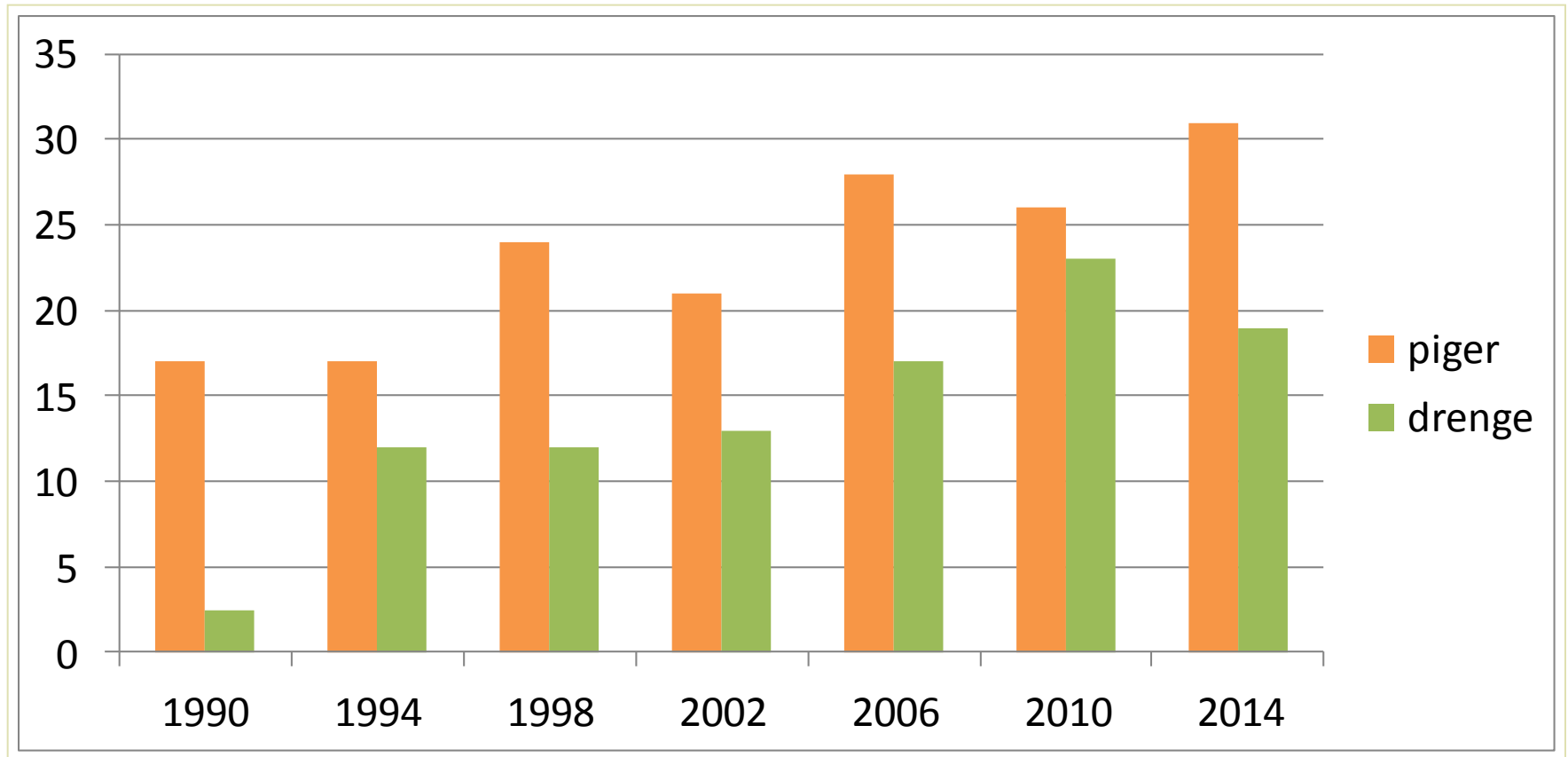
23. april 2018

Per Schultz Jørgensen

Opbrudssamfundet

- *De store paraplyer er borte*
- Individualiseringen
- Pres på den enkelte
- Nye kompetencer som at kunne vælge, tage ansvar, forholde sig kritisk
- Vi er gået fra *lydighed* til krav om *ansvar*
- Mange giver op
- *Et risikosamfund*

15 årige, symptomer dagligt

Det er også oppe i tiden

- Skolelederen: *De er urolige, ukoncentrerede, kan ikke høre på en fælles historie, har svært ved at indgå i et fællesskab, de kan ikke udsætte deres egne behov, sætte sig selv til side.*
- Forældre der fortæller om deres børns *følsomhed, ængstelse, sociale tilbagetrækning*
- om deres *pres og konkurrenceorientering*

De nye familiemønstre

- Danmark har tre rekorder på familieområdet
 - Småbørnsmødre på arbejdsmarkedet
 - Børn i daginstitution
 - skilsmisser
-
- Familien har den tid, der er til rest
 - *Aftalefamilien og forhandlingsopdragelsen*
 - men familier klarer det forskelligt
 - Og nogle familier skal endda have to opsplittede verdener til at hænge sammen!

Hvad skal opdragelsen?

- Opdragelse handler om *at drage op* til værdier og normer
- En ydre struktur bliver indre
- *Internalisering*
- Fernando Savater: *Mod til at opdrage*
- Lev Vygotsky: *Der er ikke en indre struktur, der ikke først var en ydre struktur*

Moderne opdragelse

- *At drage op* – til værdier, principper, krav
- *At inddrage* – til fællesskab, forhandling

- Vores balance er gået fra vægt på at drage op til en vægt på at inddrage
- Fra vægt på moral til en vægt på socialitet
- Understøttet af vores deling af opdragelsen med daginstitutionen

Genopdagelse af opdragelsen

- Ny erkendelse af børns behov for en *indre målestok*
- Selvstændighed
- Empati
- Vedholdenhed
- Kunne træffe valg
- Ansvar
- Karakterdannelse

En mors vigtige erkendelse

- *Først fire år inde i moderskabet er det gået op for mig, at det er mig, der er den voksne*
- *Jeg brød med alle regler og rammer i min søgen efter frihed - og har glemt at sætte grænser for min søn.*
- *Fortvivlet erkender jeg, at der er dage hvor jeg ikke orker at være den voksne, der tager ansvar og sætter rammer for mit barn, men lader ham flyde med ud i et slaraffenland med tv "on demand", hvor man altid får lov og aldrig keder sig.*
- *Men hvad så, når han som teenager ikke har nogen steder at rette sit oprør - og ikke kan finde hverken mine eller sine egne grænser?*

Laura Dombarnowsky, journalist og mor til søn på 4 år